

12,000 Rbd., og naar denne Sum ligeledes som Nykjøbing Kommune tilgode, vilde der opnaaes det Resultat, som foreligger i Udvalgets oprindelige Forslag. Derimod kunde det aldrig falde Udvalget ind at fradrage Summen af de gjorte Tilbud fra den hele Sum, som det projekterede Anlæg vil koste, navnlig af den Grund, at det ikke kan hencægtes, at Tilskudet fra Nykjøbing Kommune ogsaa er et Tilskud fra Maribo Amt, og naar Udgifterne til et Landeveisanlæg skulle falde paa Maribo Amt, er det naturligt, at Amt, hvad der kommer fra Amtet, tjener til at supplere den ene Tredebeel. Hvad angaaer Tilskudet fra Monarkiets Finantser, er der efter min Formening heller ikke Grund til at trække det forlods fra, thi det er jo kun et Ekvivalent for Fritagelsen for de Bekostninger, som Finantserne have ved Postens Overførelse, og Statskassen vil derved have den dobbelte Fordeel, at den, paa samme Tid som den bliver fri for denne Udgift, tillige vil vinde en Deel af Indløsningssummen. Jeg antager, at denne Betragtning er Udvalgets; jeg deler den, og jeg kan derfor ikke tiltræde det af Udvalgets Mindretal stillede Endringsforslag under Nr. 4, som det vel har taget tilbage, men som igjen er optaget fra en anden Side, ligesaa lidt som jeg kan slutte mig til noget af de øvrige Endringsforslag. Det forekommer mig, at man vilde begaae en stor Uret mod Amtet, om man her væsentligt vilde forøge det Tilbud, som det har gjort; det forekommer mig, at Amtet har vist en ikke ringe Smødekommun i denne Sag, og det er min fulde Overbeviisning, at hvis Amtsrådet ikke havde gjort dette Tilbud, saa havde dette Forslag ikke foreligget her. Det synes mig derfor meget ubilligt, om man til Gjengæld for denne Beredvillighed vilde forhøje det Tilskud, som Amtet har tilbudt, og det vilde være saameget mere ubilligt, som der i en nær Fremtid forestaaer Amtet store Udgifter, og det i en Retning, som synes at ligge det hele Amt betydeligt nærmere end det enkelte Foretagende, nemlig en betydelig Udvidelse af Landveissystemet. — Uagtet jeg saaledes ikke ganske har kunnet slutte mig til den ærede Ordførers Udvikling eller til hans Betragtning af denne Sag, saa er jeg dog fuldstændig enig med ham i Resultatet, men

jeg troer, at man korrektere vil komme til dette gennem min Betragtningssmaade, end gennem hans. Det er derfor en Selvfølge, at jeg paa det Barmeste skal anbefale Thinget at slutte sig til det af Udvalget under Nr. 9 stillede Forslag.

Tfærhning: Den sidste ærede Taler har nu begyndt at stille Sagen paa et andet Standpunkt. Han talte Amtets Sag og syntes at bryde sig meget lidt om det hele Broanliggende. Forrige Gang, der var Tale om Amtets Bidrag, tør jeg sige, det var ham, der meente, at Amtet var meget velstaaende og godt kunde bidrage til Anliggendet; men nu da Amtet kommer til at bidrage lidt mere, end han havde ventet, saa er paa een Gang hele hans Interesse sløvet. Det har altsaa, som det nu sees, været Meningen at hjælpe Nykjøbing Kjøbstad til at opstille som et almindeligt Landveissforetagende Broen ved Nykjøbing, som han nu ikke mere kan betragte som et almindeligt Landveissforetagende (E. H. S. Jensen: Det har jeg ikke sagt!). So, det har det ærede Medlem sagt (E. H. S. Jensen: Nei!). Det ærede Medlem har sagt, at denne Bro ikke virkelig kunde betragtes som et Landveissforetagende, men det er under den Forudsætning, at man har forlangt et Tilskud af Staten af 95,000 Rbd., ellers havde man, dersom det kun var for de to Kommuner Skjld, at Broen blev bygget, laant dem de 95,000 Rbd., — vi laane jo Aalborg 100,000 Rbd. og lade den selv bygge Broen. Dersom vi skulle gaae ind paa disse Betragtninger, vil jeg opfordre til at forkaste Forslaget og laane Kommunerne de 95,000 Rbd. til selv at bekoste Broanlægget; dette følger ogsaa af Ordførers Fremgangsmaade, naar han gaaer til den sydlige og nordlige Ende af Byen for at høre, hvad der er rigtigt, istedetfor at drage det ud af selve Sagen, som den er fremsat for os. Naar vi her skulle spørge, om Amtet vil give lidt Mere eller lidt Mindre, om Nykjøbing skal have Broen mod Syd eller Nord, eftersom de, der hør Nord eller Syd paa, ville have det, saa synes det klart, at hele Foretagendet af de Vedkommende, der ere meest interesserede deri, ikke betragtes som en Statsag, men som en Sag,